

i od građanskih slojeva, pristaju na to, da se dosadašnjim kmetovima prizna uglavnom samo vlasništvo oranica, dok traže za sebe isključivo pravo raspolaganja šumama i livadama, a što se tiče vinograda, da odnosi ostanu nepromijenjeni to jest, da seljaci, u koliko posjeduju vinograde na feudalnim posjedima, i dalje ostanu u kmetskim odnosima. Isto tako staleži i redovi, poduprti od predstavnika građanskih slojeva, hoće da zadrže i dalje za sebe monopol trgovine (krčmarenje, mesarenje, pijacovina, mlinarina, maltarina).⁷⁾

Da bismo mogli pravo ocijeniti rad hrvatskog sabora od 1848. god., moramo znati, tko je sve sačinjavao taj sabor. Tu su bili najprije patrijarh grčko-istočni, biskupi jedne i druge crkve, podkapetan, viceban i protonotar, prisjednici banskog stola, gubernator riječki, upravitelji državnih imanja, veliki župani, župan turopoljski, svi kneževi, grofovi i baruni, koji su imali veleposjede u Hrvatskoj i Slavoniji. Osim toga bili su tu zastupnici svih kaptola i konzistorija jedne i druge crkve, kao i pravoslavni manastiri koji su posjedovali imanja. Zatim zastupnici pojedinih županija i kotareva, zastupnici krajiških regimenta, zastupnici slobodnih gradova i varoši, poveljnih trgovišta i općina, kao i jedan predstavnik zagrebačke pravoslavne akademije. Predstavnici gradova i varoši bili su relativno dosta jaki na ovom saboru; međutim oni su, kao što je već naglašeno, u glavnom podupirali zahtjeve plemstva i svećenstva.

⁷⁾ Ibid.